

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 86. Quid agendum sit, si commissus sit error vel vitium in rescripto aut supplica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

cognosci posse litteras falsas. Similiter Cap. II. de Rescript. declarat *Lucius III.*, si Rescriptum Papa contineat manifestum in latina constructione errorēm, censeri debere falsum.

664 §. II. Cap. 9., de crimine falsi, declarat *Inn. III.* per rasuram paucarum litterum in loco non suspecto, Rescriptum non probari falsum: è contrā si sit in loco suspecto, abrasio & correctio etiam in una tantum syllaba vel puncto reddit litteras falsas, *Fagn. in Cap. Ex conscientia*, de crim. fals. n. 8., ubi à n. 16. notat eum locum suspectum dici, si fiat in nominibus Judicum, vel in data, vel in remotione appellationis: è contrā non esse locum suspectum, si fiat in narrativa facti, uti habetur Cap. *Ex litteris*, de fide instrum., nisi fieret ab impetrante, vel substitueretur scriptio diversâ manu. Quod si litteræ clausæ sint redditæ executori, non nocet rasura, dummodo character non sit disformis, *Fagn. n. 21.*

665 §. III. Cap. 2. ibid. decernitur, quod litteræ Apostolicæ falsificatæ nullam jurisdictionem vel potestate tribuant, nec sint exequendæ. Item Cap. 7. sub poena privationis omnium beneficiorum & excommunicatione latæ sententiaz prohibetur, ne ullus etiam prætextu ignorantiaz utatur litteris Apostolicis falsis.

666 Q. 86. *Quid agendum sit, si commissus sit error vel vitium in Rescripto aut supplica. R.*

§. I. Quamvis Papa censeatur habere jura omnia in scrinio pectoris, adeoque nunquam procedere ex ignorantia juris, potest tamen error intervenire, quia non omnia semper sunt in memoria Papæ: deinde expedientes Rescripta quandoque falluntur, & Papa bonâ fide iis credit. Nec novum est impetrata esse à Pontificibus multa per sub-vel obreptionem, qua

postea

postea revocata sunt. Videri potest Extrav. Joannis XXII. *Execrabilis*, de præb., ubi ambitionem talia extorquentem perstringit: Et ideo *Barb.* clausulâ 45. dicit, si Papa conferat beneficium tanquam reservatum, quod tale non est, conferre non vult.!

§. II. Varia circa errores in Rescriptis & suppli- 667
cis diximus l. 1. à n. 806., quæ videri debent, &
hic applicari: si autem quis errorem vel vitium ad-
vertat fuisse in supplica jam signata & registrata, po-
test sibi consulere per reformatum, quo Papæ
per aliam supplicam significatur error in priore
commissus: quod si litteræ jam sint expeditæ, im-
petrari debet revalidatorium seu gratia, *perinde
valere*, quæ sanat omnes errores, & retrotrahitur
ad tempus primæ impetrationis, nisi interea fuisse
jus alteri quæsitum; & hæc secunda gratia est inde-
pendens à priore, ideoque ex illa potest procedi ad
executionem non productis litteris primæ gratiæ.
Vide *Lott.* l. 2. q. 54. à n. 52. *Ameyd.* l. 1. c. 14. *Rosa*
p. 1. c. 6. à n. 316.

Q. 87. An beneficia conferri debeant sine di- 668
minutione. R.

§. I. Conferri debere sine diminutione statui-
tur expressè Cap. un. ut *Eccles. benef. sine diminut.*
confer. Diminuitur autem beneficium per imposi-
tionem novi oneris, item per divisionem, dismem-
brationem, suppressionem, de quibus, & maximè
quid circa ea possit Episcopus, videri debent dicta
à n. 288.

§. II. Nulli præterquam Papæ licitum est in 669
provisione ullum onus reale vel personale addere
vel augere, quod ex fundatione non inest, uti ha-
bet communis & certa cum *Barb.* ad Trid. Ses. 25,
c. 5. de Ref. *Lott.* l. 1. q. 32. à n. 8.; Episcopis tamen
licitum est ob necessitatem, v. g. pro Ecclesia repa-